

Carl-Gustav Groth - biografi

Carl-Gustav Groth - biografi

Carl-Gustav Groth föddes i Helsingfors 1933. Han tog läkarexamen vid Karolinska Institutet 1961 och tjänstgjorde därefter vid kirurgiska kliniken, Serafimerlasarettet, där han 1965 disputerade på en avhandling om betydelsen av erythrocytaggregation vid trauma. Där gjordes vid denna tid de första njurtransplantationerna i Sverige av professor Curt Franksson, som föreslog att

C-G Groth skulle satsa på transplantationskirurgin.

Han sökte och tilldelades 1966 ett NIH fellowship vid University of Colorado i Denver där den då världsledande transplantationskirurgen Thomas Starzl, var chef. 1967 gjordes här de första lyckade levertransplantationerna på människa, med C-G Groth som Starzls närmaste man.

Efter att Huddinge sjukhus (HS) öppnats 1972, togs beslutet att förlägga Stockholms framtida transplantationsverksamhet dit. 1976 fick C-G Groth en överläkartjänst med ansvar för verksamheten. Njurtransplantationsverksamheten byggdes ut, och på sjukhuset gjordes de första pankreas-, benmärgs-, lever- och ö-cellstransplantationerna i landet. 1983 blev han professor i kirurgi, särskilt transplantationskirurgi, vid Karolinska Institutet.

C-G Groth var 1986-99 ledamot av Nobelförsamlingen. 1998 fick han H M Konungens medalj i åttonde storleken med Serafimerordens band för sina insatser inom transplantationskirurgin. Han var 2001-2002 president i The Transplantation Society, och 2006 fick han the Medawar Prize, den främsta internationella utmärkelsen inom transplantationskirurgin. Han är sedan 2005 expert i transplantationsfrågor vid WHO.

Text: Eva Cederqvist, februari 2007